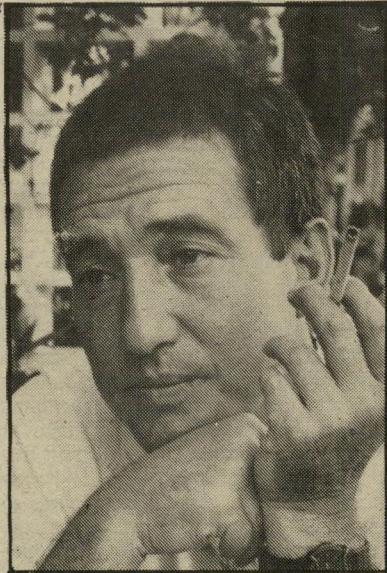

כמו בשירים

הו, הו, איך הגלגל מסתובב, שר שמוליק קראוס, והוא יודע מה הוא מדבר. כשנערת-השערוריה מלונדון, **מנדי רייס** דייוויס, הגיעה ארצה, אחרי שפגשה שם את איש-העולם-הגדול, **רפי שאולי**, לא היה לה כלום. מלבד גוף יפה ועור כמו אפרסק. באותו זמן היה לרפי הכל. המון כסף, הצלחה מסחררת בכל מה שהוא נגע, כולל נשים, המון חברים, המון קשרים, ואלוהים ששמר עליו כל הזמן. רפי בנה למנדי מועדון הנושא את שמה, ועשה ממנה את הלידי הראשונה של תל-אביב. קנה לה כל מה שהיא רצתה, נתן לה כל מה שהיא חלמה. ההמשך ידוע. הם נפרדו, מנדי חזרה למולדתה, רפי נשאר כאן. היא הלכה קדימה. הוא, כנראה, הלך אחורה.

היום שניהם בלונדון. לרפי אין כלום. למנדי יש הכל. הצלחה גדולה בקריירה שלה כשחקנית,

רפי שאולי
למנדי יש זיכרון

הרבה חברים, הרבה כסף, הרבה קשרים. והכי חשוב שיש לה גם זיכרון. בגלל הזיכרון היא נותנת עכשיו לרפי שאולי מה שהוא נתן לה כשהיא היתה צריכה. הו, הו, איך הגלגל מסתובב. שיר חשוב.

מופיע אור-קולי

אם כלה ברכה צמח
איפה הצופים?

החתן, כשעיין אחת מציצה אל הרבי והעיין השניה מציצה אל פועלי-הבימה, שהיו צריכים לקחת חלק פעיל מאוד. ואז... כרגע שהחתן הצעיר ענד את הטבעת לאצבעה של הכלה הצעירה, **טלי**, פצחה התייד מורת בנגינת "הללויה הוליווד" (משהו מעברו של אביה-הכלה) ומאות בלונים נושאי זיקוקים עפו אל תוך שמי תל-אביב. ולחשוב שבניהווג הכירו זה את זה כשהכלה באה עם להקת-הנח"ל לעשות חזרות בקן של הצופים! איפה להקת הנח"ל, איפה הצופים? הללויה הוליווד!

כשעל ראשה כובע ורוד מצופה בשובל חרוזים, היווד עד כתפה. ברכה מברכת את המוזמנים בחמש שפות (לא כולל עברית) והתיזמורת עושה כומים במקום המתאים. כשיורדת אם הכלה, זרקור-ענק זורק אור על מסך גדול, ועליו תמונות מחיי היומיום של הווג הצעיר. הווג הצעיר יושב בבית-קפה, הווג הצעיר אוכל גלידה, הווג הצעיר מטייל יד ביד, הווג הצעיר מסתכל בשקיעה, הווג הצעיר מורד בגדים לחתונה, הווג הצעיר מחייד, וכך הלאה. וכל המופע האור-קולי הזה הוביל לרגע של החופה. מתחת לחופה עמדו הורי הכלה והורי

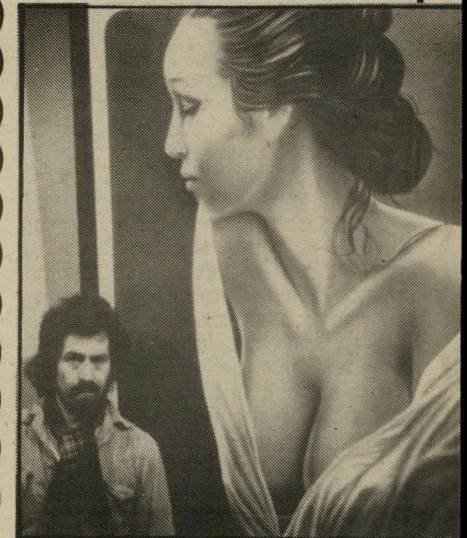
כלה טלי צמח
איפה להקת הנח"ל?

אז ככה: אלף וחמש מאות איש ואשה על הרשא של מלון רמת-אביב. באמצע בימה. מאחורי הבימה כתובת-אש, בגודל 4x10 מטר, הבושרת את המילים "שנה טובה". לפני הבימה זוג כיסאות-מלכים, שעליהם יושבים הכלה והחתן כמו זוג נסיכים בתחרות באסקוט.

על הבימה כמה וכמה אומני ישראל (הקשורים לאבי הכלה, הלוא הוא **שמואל צמח**). כל אמן קיבל פתק, ועליו רשומה הבקשה המיוחדת של הכלה. תזמורת מנגנת מוסיקה פופולארית, הקהל מסתובב כשהכוסיות ביד. בשלב מסויים עולה לבימה אסי-הכלה, **ברכה**,

לא רוצה או לא יכול

בפעם האחרונה ששמעתי על הצייר הישראלי **שאול נמרי** נאמר לי ששאול מצליח מאוד בארצות-הברית, אנשים ממש עומדים בתור כדי לקנות ציורים שלו, מוסיאונים מתעניינים בו, ואפילו הנשיא **רונלד רגן** הזמין אותו לבקר בכית הלבן. אחרי-כך היתה הפסקה בשמועות על נמרי, ורק

שאול נמרי וציור אשתו אורית
בכלא עתלית

נודע לי שאשתו היפה, **אורית**, לקחה את בתם המשותפת, וברחה איתה בחזרה ארצה. אחרי-כך שוב לא שמעתי על נמרי שום דבר, ורק עכשיו נודע לי שהוא יושב כבר שבועיים בכלא עתלית, על שאינו משלם מוונות לאשתו ולבתו. אורית הגישה תביעה למוונות, נמרי הגיש תביעה נגדית לביטול המוונות. הוא טוען שהיא חיה עם גבר אחר, והוא לא רואה סיבה לשלם לה כסף. היא טוענת שהוא לא רוצה לשלם לה את הכסף, והחברים שלו טוענים שפשוט אין לו גרוש על התחת כדי לשלם.

צילום: אלכס ליבס

אנדרה קלצינסקי ואשתו ריקה
איך באים ילדים לעולם? האבא יורה אותם!

הוא יציב הן - לא

אם יעירו אותי באמצע הלילה, וישאלו אותי כמה זה שתיים ועוד שתיים, ישר אני אניד "קלצינסקי". השם הזה לא נותן לי מנוח. כבר מזה חמש שנים אני רק שומעת על **סמדר קלצינסקי** ועל **שרון קלצינסקי** ועל **אסי דיין קלצינסקי**. חשבת שאולי יתנו לי לנוח שבוע מהשם הזה, ואז פיתאום אני שומעת **שאנדרה קלצינסקי**, האבא של שרון וסמדר. בן 50, התחתן לו עם בחורה בת 19 בשם **ריקה**. נו, אז ישר עשיתי לו דרינג-דרינג: "הלו!" "שלום זו שולה קלצינסקי, סליחה, שולה יריב, המרחלת, נו, סליחה, התבלבלתי." "כן, מה רצית?" "רציתי לדעת אם כאמת התחתנת עם בחורה בת 19, או שזה עוד אחד מתעלולי מישפחת קלצינסקי?" "מה זאת אומרת? אני תמיד מתחתן ברצינות!" "זו הפעם השלישית שלך, נכון?" "כן. קודם התחתנתי עם **פנינה** הבוכרית, שהיא האמא של סמדר. אחרי-כך התחתנתי עם **פרידה** העיראקית, אמא של שרון, ועכשיו התחתנתי עם ריקה העיראקית, שהיא שחקנית בהקומה השלישית." "שמעתי שאשתך חרשה רוצה המון ילדים." "זה מפני שהיא עוד לא יודעת שאני לא מכוונת-ידיה שורה צורות. אני יורה בודדת." "אני מקווה שהנישואין הפעם יהיו יציבים." "אני בן-אדם מאוד יציב. אני לא אשם שהנשים שלי לא תמיד יציבות."